

'הכל מודים', יעדער איז מודה, אז 'בעצרת בעיני נמי לכם', ממילא ביטע גייטס און זייטס מקיים זיין די מצוה פון משתה ושמחה.

און דאס איז די איין זאך וואס מ'טאר נישט פארגעסן זיי נישט קיין נאר

און יעצט חיים וועסטו פארשטיין פארוואס די וויכטיגסטע ווארט פון די גאנצע מגילה איז 'הוא אחשורוש'. ניין משה, איך פארשטיי נאך בכלל נישט. חיים, איך וועל דיר מסביר זיין, וואס מיינט הוא אחשורוש? דער אבן עזרא איז מסביר פשוט פשוט, ווייל ס'איז געווען אפאר אחשורוש'ס, ממילא זאגט די פסוק פון וועלכע אחשורוש מ'רעדט. אבער רש"י זאגט א צווייטע פשוט, אז 'הוא אחשורוש' מיינט אז 'הוא ברשעו', ער איז געווען מיט זיין רשעות, 'מתחילתו ועד סופו', פון אנפאנג ביזן סוף. נו, פארוואס האט נישט רש"י מסביר געווען פשוט פשוט אזוי ווי דער אבן עזרא אז הוא אחשורוש מיינט אז מ'האט געוואלט מסביר זיין פון וועלכע אחשורוש מ'רעדט? נאר וואס דען

רש"י זאגט דא גאר א גרויסער יסוד, אז מ'זאל נישט זיין קיין נאר.....

מ'זאל נישט אויסזען ווי אחשורוש, וואס נאך די גאנצע מעשה איז ער געבליבן דער זעלבער. מיר האבן אזא געוואלדיגע געלעגנהייט, דארף מען האבן שכל, און נישט זיין ווי אחשורוש, וואס איז געבליבן די זעלבע, גארנישט האט זיך נישט געטוישט ביי אים, נאר מיר דארפן אויסנוצן די געלעגנהייט.

בפרט נאך צוויי יאר קאראנע.. אין די מלמחות אוקריינא

ווי כלל ישראל האט פארלוירן אזוי סאך... ווי תורה און תפילה איז געווארן אפגעשטעלט, אז מ'האט אזא געלעגנהייט דארף מען דאס אויסנוצן און איבערדרייען וועלטן, און נישט זיין ווי דער אחשורוש וואס האט זיך גארנישט גערירט...

דאס איז בקיצור וואס דו דארפט געדענקען: זיי נישט קיין נאר, זיי נישט ווי דער "הוא אחשורוש", וואס האט זיך גארנישט געטוישט.....

מעשה שהיה כך היה!!! ר' יעקב גאלינסקי זצ"ל האט דערציילט, אז איין טאג, זייענדיג אינדערהיים, האט ער געהערט ווי זיין ווייב שרייט און וויינט, איז ער צוגעלאפן און געפרעגט וואס איז געשען? האט זי געזאגט אז זי האט אויסגעטון איר טייערע רינגל, ווען זי האט געארבעט, און ס'איז פארשווינדן געווארן. זיי האבן ביידע איבערגעדרייט די גאנצע הויז, והילד איננו, דאס רינגעל איז נישט דא. האט ער געפרעגט זיין ווייב אויב זי האט שוין ארויסגעטראגן די גארבעדזש, האט זי געזאגט אז יא. בלית ברירה איז ער אראפ צום גארבעדזש, און ער האט עס געוואלט אויפזוכן, און

ער קען נישט גלייבן וואס ער זעט!!!!

א קאץ שטייט ביי די גארבעדזש, און עס זעט אויס ווי דאס איז די גארבעדזש פון זיין הויז, און עס זעט אויס ווי דער קאץ שפייט עפעס אויס, און ער נעמט נאך א שטיקל פלייש. ווי ער קומט נענטער זעט ער אז יא, ס'איז דאס וואס ער האט געטראכט, די קאץ האט אויסגעשפיגן די דיימאנט רינגעל!!!! ר' יעקב ז"ל האט געוואלט שרייען:

דו קאץ, דו ביסט אזא נאר!!!

פארוואס ווארפטו אוועק די דיימאנט-רינגעל און דו נעמסט א פארשטינקענע שטיקל פלייש פון די גארבעדזש, מיט די דיימאנט-רינגעל קענסטו קויפן זייער אסאך פלייש. יא, אבער א קאץ איז א קאץ.

מיר זאלן כאטש נישט זיין ווי דער קאץ!!!!

מיר זאלן נישט אוועקווארפן די געלעגנהייט, ווען מ'קען בעטן אויף אלעס, און לויפן צו די פלייש און אנדערע נארישקייטן, מיר מוזן מאכן חזרה אויף די גאנצע יאר, און געדענקען אז אין די טעג קען מען אלעס אלעס, איבערדרייען.

האט דער גביר געענטפערט, איך וועל דיר זאגן די אמת, דו ביסט גערעכט, דו ביסט אסאך א גרעסערער תלמיד חכם, און דו וואלטסט טאקע געדארפט ווערן דער נייער רב. נו, אויב אזוי פארוואס האסטו גענומען דאס רבנות??? האט דער גביר געזאגט, איך וועל דיר זאגן די אמת, די סיבה פארוואס איך האב דיר נישט איבערגעגעבן דאס רבנות, איז

ווייל א רב דארף האבן שכל, און דו האסט נישט קיין שכל!!!

וואס????? איך האב נישט קיין שכל, פרעגט דער תלמיד חכם??? פארוואס זאגסטו אזוי??? האט דער גביר געזאגט, זייער פשוט, דער פריץ קען נישט קיין לשון קודש, און ער האט נישט קיין אהנונג וואס עס שטייט אין די סידור, און ער ווייסט אפילו נישט וואס דו זאגסט, ממילא האסטו געקענט זאגן 'ברכת המזון', וואס דו קענסט אויך זייער גוט, ווייל פארן פריץ איז נישט קיין שום חילוק וואס דו זאגסט, און אויב דו האסט דאס נישט געכאפט, מיינט עס אז דו ביסט א נאר, און.....

א רב קען נישט זיין קיין נאר!!!!

חיים, דאס איז ממש וואס מיר מוזן געדענקען!!! משה, קענסט מיר מסביר זיין וואס דו מיינסט, איך פארשטיי נישט קיין רמזים. בסדר חיים, איך וועל דיר מסביר זיין. אין ספרים הק' שטייט אויף פורים, וואס ס'שטייט נישט אויף קיין שום יו"ט.

א) ס'שטייט אין חידושי הרי"ם: פורים זמן ועת רצון לכל, שעת רעוא דרעוא, כל אחד יכול לפעול אצל השי"ת שימלא משאלות לבו לטובה.

ב) ס'שטייט אין שם משמואל: ישראל היו נמכרים להריגה, וכתב אשר נכתב בשם המלך אין להשיב, אלא שהשיגו חיים חדשים מעולם הנעלם, באמצעות מרדכי ואסתר, וכקטן שנולד דמי, וא"כ העוונות שהיו בידם מכבר שוב אין נחשבים.

ג) ס'שטייט אין פרי צדיק: אין מדקדקין במעות פורים, אלא כל מי שפושט יד ליטול נותנין לו, והקב"ה מקיים מצוות זקנים, ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל עניינים.

ד) אין קדושת לוי שטייט: אז ס'איז פונקט ווי דער אוצר המלך איז אפן, און מ'קען נעמען וואס מ'ויל.

ה) אין פלא יועץ שטייט: אז וואס א איד בעט פורים, קומט די תפילה אן צום ממ"ה.

ו) 'הימים האלו נזכרים ונעשים', שטייט אין תורת חיים: אז אין די טעג פון פורים וואס מען דערמאנט ווערט תיכף מקויים.

ז) אין דברי יחזקאל שטייט: כל אשר יבקשו מהשי"ת תתקבל תפילתם.

ח) אין שם משמואל שטייט: 'בבוקר אמור למלך', פורים קען מען הייסן פארן ממ"ה וואס צו טון.

ט) אין נדבת פי, פון הרב הק' ר' יצחק אייזיק מקאמארא זי"ע, שטייט די גרויסקייט פון פורים, און ער זאגט, קבלתי בלחישא, אז דאס אלעס האט ער מקבל געווען ווי א סוד, און וועגן מיין אהבת ישראל האב איך מגלה געווען א חלק פון דעם.

בקיצור, אין איין ווארט!!!

פורים איז גאר א גרויסער טאג, אויף אזוי ווייט, אז אין ספר שער יששכר, פון דער הייליגער מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, ברענגט ער די גמרא אין מסכת פסחים [סח:]: אז רב יוסף האט געזאגט אז הכל מודים בפורים דבעינן נמי לכם. פרעגט דער מונקאטשער רב, וואס איז געווען די הוה אמינא אז פורים זאל נישט דארפן זיין לכם, דאס איז דאך געווען די גאנצע תקנה פון פורים, משתה ושמחה? ענטפערט דער מונקאטשער רב, אז ס'איז ידוע אז צדיקים פלעגן זיין איינגעשפארט רוב טאג, און זיי האבן איינגעריסן מיט אלע זייערע כוחות, ווייל זיי האבן געוויסט די גרויסקייט פון דער טאג, אויף אזוי ווייט אז זיי האבן פשוט כמעט פארגעסן פון די חיוב פון משתה ושמחה, ממילא האט רב יוסף זיי געדארפט דערמאנען אז